

Број: 17-14-1-584-2/17
Сарајево, 22. фебруар 2017. године

ПАРЛАМЕНТАРНА СКУПШТИНА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

- ПРЕДСТАВНИЧКИ ДОМ
- ДОМ НАРОДА

Предмет: Сагласност за ратификацију конвенције,
тражи се

У складу са чланом 16. Закона о поступку закључивања и извршавања међународних уговора ("Сл. гласник БиХ", бр 29/00 и 32/13), достављамо вам ради давања сагласности за ратификацију:

Међународна конвенција о спречавању аката нуклеарног тероризма коју је Босна и Херцеговина потписала 07. децембра 2005. године.

Будући да је Министарство иностраних послова БиХ надлежно за провођење поступка за приступање БиХ овој конвенцији, молимо вас да на састанке ваших комисија, односно сједнице Дома, поред представника Предсједништва БиХ, као предлагача, позовете и представника Министарства који заступницима, односно делегатима може дати све потребне информације.

С поштовањем,

ГЕНЕРАЛНИ СЕКРЕТАР
Борис Буха

BOSNA I HERCEGOVINA
PARLAMENTARNA SKUPSTINA BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

PRIMLJENO: 22.02.2017			
Organizaciona jedinica	Klasifikaciona oznaka	Redni broj	Broj priloga
01/02	05-2	565	1/2

H

MFA-BA-MPP

Broj: 08/1-23-05-5-39528-2/16

Datum: 15.02.2017.godine

17-02-2017

PREDSJEDNIŠTVO BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

17 14-1 384-1

PREDMET: Prijedlog odluke o ratifikaciji Međunarodne konvencije o sprečavanju akata nuklearnog terorizma, dostavlja se

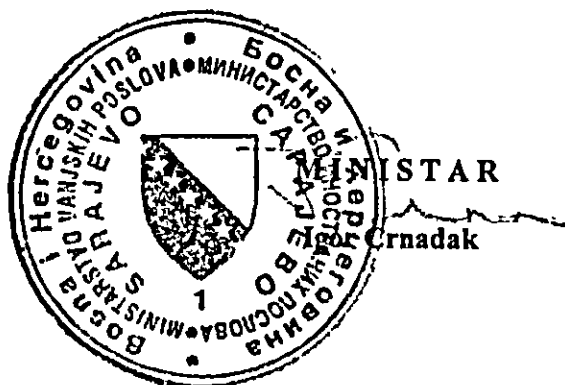
U prilogu akta dostavljamo nacrt Odluke o ratifikaciji Međunarodne konvencije o sprečavanju akata nuklearnog terorizma, koju je Bosna i Hercegovina potpisala 07. decembra 2005. godine.

Predsjedništvo Bosne i Hercegovine je na 79. redovnoj sjednici, održanoj 7. septembra 2005. godine donijelo Odluku o pristupanju Bosne i Hercegovine Međunarodnoj konvenciji za sprečavanje akata nuklearnog terorizma i ovlastilo stalnog predstavnika Bosne i Hercegovine pri Ujedinjenim nacijama da potpiše navedenu Konvenciju.

Vijeće ministara Bosne i Hercegovine je na svojoj 85. sjednici, održanoj 08. decembra 2016. godine, utvrdilo Prijedlog Odluke o ratifikaciji Međunarodne konvencije o sprečavanju akata nuklearnog terorizma

Molimo da Predsjedništvo Bosne i Hercegovine, u skladu sa odgovarajućim odredbama Zakona o postupku zaključivanja i izvršavanja međunarodnih ugovora ("Službeni glasnik BiH" broj 29/00 i 32/13), provede postupak ratifikacije navedenog Ugovora.

S poštovanjem,

Prilog: kao u tekstu

Međunarodna konvencija o suzbijanju djela nuklearnoga terorizma

Države stranke ove Konvencije

Imajući u vidu ciljeve i načela Povelje Ujedinjenih naroda u vezi s održavanjem međunarodnoga mira i sigurnosti te poticanjem dobrosusjedskih i prijateljskih odnosa i suradnje među državama,

Prisjećajući se Deklaracije prigodom pedesete obljetnice Ujedinjenih naroda od 24. listopada 1995.,

Priznajući pravo svih država da razvijaju i primjenjuju nuklearnu energiju u miroljubive svrhe i njihove legitimne interese u potencijalnim koristima koje će proizlaziti iz miroljubive primjene nuklearne energije,

Imajući u vidu Konvenciju o fizičkoj zaštiti nuklearnoga materijala iz 1980.,

Duboko zabrinuti za eskalaciju terorističkih djela u svim oblicima i manifestacijama po čitavom svijetu,

Prisjećajući se Deklaracije o mjerama za eliminiranje međunarodnoga terorizma u prilogu Rezolucije Opće skupštine 49/60 od 9. prosinca 1994., u kojoj, između ostaloga, države članice Ujedinjenih naroda ponovno potvrđuju svoju bezrezervnu osudu svih terorističkih djela, metoda i prakse kao kriminalnih i neopravdanih, bez obzira gdje i sa čije strane bili počinjeni, uključujući one koji ugrožavaju prijateljske odnose među državama i narodima i prijete teritorijalnom integritetu i sigurnosti država,

Konstatirajući da je Deklaracija, također, ohrabrila države da žurno pregledaju djelokrug postojećih međunarodnih pravnih odredaba o prevenciji, suzbijanju i eliminiranju terorizma u svim njegovim oblicima i manifestacijama, s ciljem osiguravanja opsežnoga pravnog okvira koji će obuhvaćati sve aspekte ove problematike,

Prisjećajući se Rezolucije Opće skupštine 51/210 od 17. prosinca 1996., i Deklaracije koja dopunjava Deklaraciju iz 1994. o mjerama za eliminiranje međunarodnoga terorizma koja je u prilogu iste,

Prisjećajući se isto tako da je, slijedom Rezolucije Opće skupštine 51/210, osnovan ad hoc odbor kako bi razradio, između ostalog, Međunarodnu konvenciju o suzbijanje djela nuklearnoga terorizma koja dopunjava postojeće srodne međunarodne instrumente,

Konstatirajući da djela nuklearnoga terorizma mogu imati za rezultat najozbiljnije posljedice i mogu predstavljati prijetnju međunarodnom miru i sigurnosti,

Konstatirajući, također, da postojeće multilateralne pravne odredbe ne tretiraju adekvatno takve napade,

Uvjereni u žurnu potrebu povećanja međunarodne suradnje među državama u stvaranju i usvajanju djelotvornih i praktičnih mjera za prevenciju takvih terorističkih djela te proganjanju i kažnjavanju njihovih počinitelja,

Konstatirajući da aktivnostima vojnih snaga država rukovode propisi međunarodnoga prava izvan okvira ove Konvencije i da isključenje izvjesnih akcija iz nadležnosti ove Konvencije ne tolerira ili ne ozakonjuje inače nezakonita djela, ili ne sprječava progon prema drugim zakonima,

Sporazumjele su se kako slijedi:

Članak 1.

U svrhu ove Konvencije:

1. »Radioaktivni materijal« znači nuklearni materijal i ostale radioaktivne tvari koje sadrže nuklide koji se spontano raspadaju (proces popraćen s emisijom jedne ili više vrsta ionizirajućeg zračenja, kao npr. alfa, beta, neutronske čestice i gama zrake), a koje mogu, zbog svojih radioloških ili fisilnih svojstava, uzrokovati smrt, ozbiljne tjelesne povrede ili značajne štete na imovini ili okolišu.

2. »Nuklearni materijal« znači plutonij, osim onoga s koncentracijom izotopa koja prelazi 80 posto u plutoniju-238; uranij-233; uranij obogaćen izotopom 235 ili 233; uranij koji sadrži mješavinu izotopa kao što se nalazi u prirodi, osim u obliku rude ili rudnih ostataka; ili bilo koji materijal koji sadrži jedan ili više gore navedenih;

Pri čemu »uranij obogaćen izotopima 235 ili 233« znači uranij koji sadrži izotop 235 ili 233 ili oba u takvom iznosu da omjer zbroja ovih izotopa prema izotopu 238 bude veći od omjera izotopa 235 prema izotopu 238 koji se javlja u prirodi.

3. »Nuklearni objekt« znači:

(a) svaki nuklearni reaktor, uključujući reaktore montirane na plovila, vozila, letjelice ili svemirske objekte za primjenu kao izvore energije kako bi se pokretala takva plovila, vozila, letjelice ili svemirski objekti ili u bilo koju drugu svrhu;

(b) svako postrojenje ili sredstvo koje se koristi za proizvodnju, skladištenje, preradu ili transport radioaktivnoga materijala.

4. »Uređaj« znači:

(a) svaki nuklearni eksplozivni uređaj, ili

(b) svaki uređaj koji raspršuje radioaktivni materijal ili emitira zračenje koje može, zbog svojih radioloških svojstava, uzrokovati smrt, ozbiljnu tjelesnu povredu ili značajno oštećenje imovine ili okoliša.

5. »Državni ili vladin objekt« uključuje svaki stalni ili privremeni objekt ili sredstvo koje koriste ili angažiraju predstavnici države, članovi vlade, zakonodavstva ili sudstva ili službenici ili zaposlenici države ili bilo koje javne vlasti ili subjekti ili zaposleni ili službenici međuvladine organizacije u vezi sa svojim službenim dužnostima.

6. »Vojne snage države« znači oružane snage države koje su organizirane, obučene i opremljene prema svojim unutarnjim propisima s primarnim ciljem nacionalne obrane ili sigurnosti i osobe koje djeluju kao podrška ovih oružanih snaga koje su pod njihovim formalnim zapovjedništvom, kontrolom i odgovornošću.

Članak 2.

1. Svaka osoba čini kažnjivo djelo u okviru značenja ove Konvencije ako ta osoba nezakonito i namjerno:

(a) posjeduje radioaktivni materijal ili izrađuje ili posjeduje uređaj:

(i) s namjerom da prouzroči smrt ili ozbiljnu tjelesnu ozljedu, ili

(ii) s namjerom da prouzroči značajno oštećenje imovine ili okoliša,

(b) na bilo koji način koristi radioaktivni materijal ili uređaj, ili koristi ili oštećuje nuklearne objekte na način koji oslobađa ili postoji opasnost da oslobodi radioaktivni materijal:

(i) s namjerom da prouzroči smrt ili ozbiljnu tjelesnu ozljedu, ili

(ii) s namjerom da prouzroči značajno oštećenje imovine ili okoliša, ili

(iii) s namjerom da prisili fizičku ili pravnu osobu, međunarodnu organizaciju ili državu da učini ili se suzdrži od činjenja neke radnje.

2. Svaka osoba, također, čini kažnjivo djelo ako ta osoba:

(a) prijeti, u okolnostima koje ukazuju na vjerojatnost prijetnje, da će počiniti kažnjivo djelo kako je navedeno u stavku 1. (b) ovoga članka, ili

(b) zahtijeva nezakonito i namjerno radioaktivni materijal, uređaj ili nuklearni objekt prijetnjom, u okolnostima koje ukazuju na vjerojatnost prijetnje, ili primjenom sile.

3. Svaka osoba, također, čini kažnjivo djelo ako ta osoba pokuša počiniti kažnjivo djelo kao što je navedeno u stavku 1. ovoga članka.

4. Svaka osoba, također, čini kažnjivo djelo ako ta osoba:

(a) sudjeluje kao suučesnik u kažnjivom djelu kao što je navedeno u stavku 1., 2. ili 3. ovoga članka, ili

(b) organizira ili upućuje druge da čine kažnjivo djelo kao što je navedeno u stavku 1., 2. ili 3. ovoga članka, ili

(c) na bilo koji drugi način pridonosi jednom ili više kažnjivih djela kao što je navedeno u stavcima 1., 2. ili 3. ovog članka od strane skupine osoba koje djeluju sa zajedničkom svrhom; takva aktivnost treba biti namjerna, te bilo s ciljem nastavljanja opće kriminalne djelatnosti ili cilja skupine ili se treba izvršiti sa znanjem o namjeri skupine da poćini dotiĉno kažnjivo djelo ili kažnjiva djela.

Ĉlanak 3.

Ova se Konvencija neće primjenjivati kad se kažnjivo djelo poćini u okviru jedne drŹave, pretpostavljeni poćinitelj i Źrtve su drŹavljeni te drŹave, pretpostavljeni poćinitelj je naćen na drŹavnom podrućju te drŹave i ni jedna druga drŹava nema osnove prema ĉlanku 9. stavku 1. ili 2. primijeniti nadleŹnost, osim Źto će se odredbe ĉlanaka 7., 12., 14., 15., 16. i 17., već prema prigodi, primjenjivati u tim slućajevima.

Ĉlanak 4.

1. NiŹta u ovoj Konvenciji neće utjecati na druga prava, obveze i odgovornosti drŹava i pojedinaca prema mećunarodnom pravu, posebno ciljevima i naćelima Povelje Ujedinjenih naroda i mećunarodnoga humanitarnog prava.

2. Aktivnosti oruŹanih snaga tijekom oruŹanoga sukoba, s obzirom da se te odredbe podrazumijevaju prema mećunarodnom humanitarnom pravu, koje to pravo regulira, nisu regulirane ovom Konvencijom, a aktivnosti koje poduzimaju vojne snage drŹave pri vrŹenju njihovih sluŹbenih duŹnosti, u onoj mjeri u kojoj ih reguliraju drugi propisi mećunarodnoga prava, nisu regulirane ovom Konvencijom.

3. Odredbe stavka 2. ovoga članka neće se tumačiti kako bi se zanemarila ili ozakonila inače nezakonita djela, ili spriječilo gonjenje prema drugim zakonima.

4. Ova se Konvencija ne odnosi, niti se može tumačiti kao da se odnosi, ni na koji način, na pitanje zakonitosti primjene ili prijetnje primjenom nuklearnoga oružja od strane država.

Članak 5.

Svaka država stranka usvojiti će one mjere koje mogu biti potrebne:

(a) da utvrdi kao kažnjiva djela prema svom nacionalnom pravu ona djela koja su utvrđena u članku 2.,

(b) da ta djela učini kažnjivima pomoću odgovarajućih kazni koje uzimaju u obzir ozbiljnu narav ovih djela.

Članak 6.

Svaka država stranka usvojiti će one mjere koje bi mogle biti potrebne, uključujući, kad je to prikladno, domaće zakonodavstvo, kako bi osigurala da se kaznena djela u okviru djelokruga ove Konvencije, posebno kad im je namjera ili su sračunata na to da proizvedu stanje straha u javnosti ili u skupini osoba ili posebnih osoba, ne mogu ni u kojim okolnostima opravdavati uzimanjem u obzir političke, filozofske, ideološke, rasne, etničke, vjerske ili bilo koje slične prirode, te se kažnjavaju kaznama koje su sukladne njihovoj ozbiljnoj prirodi.

Članak 7.

1. Države stranke surađivat će pomoću:

(a) poduzimanja svih izvedivih mjera, uključujući, ako je to potrebno, prilagodbu njihovog nacionalnog prava, kako bi spriječile i suprotstavile se pripremama na svom državnom području za počinjenje u okviru ili izvan svojih državnih područja kažnjivih djela navedenih u članku 2., uključujući mjere zabrane na njihovim državnim područjima nezakonitih djelatnosti osoba, skupina i organizacija koje ohrabruju, potiču, organiziraju, svjesno financiraju ili svjesno pružaju tehničku pomoć ili informacije ili se uključuju u izvršenje tih kažnjivih djela;

(b) razmjene točnih i potvrđenih informacija sukladno njihovom nacionalnom pravu i na način te prema uvjetima ovdje određenima, a koordinirajući administrativne i druge mjere koje se prema potrebi poduzimaju kako bi se otkrila, spriječila, suzbila i istražila kažnjiva djela navedena u članku 2. i također kako bi se pokrenuli kazneni postupci protiv osoba za koje se sumnja da su počinile ta kažnjiva djela. Država stranka posebno će poduzeti odgovarajuće mjere kako bi odmah izvijestila druge države u vezi s člankom 9. glede počinjenih kažnjivih djela navedenih u članku 2., kao i pripremama da se počine takva kažnjiva djela o kojima se doznalo, i također da izvijesti, kad je to moguće, međunarodne organizacije.

1. Države stranke poduzet će odgovarajuće mjere sukladno svom nacionalnom pravu da sačuvaju tajnost takvih eventualnih podataka koje zaprime u tajnosti na temelju odredaba ove Konvencije od druge države stranke ili sudelovanjem u djelatnosti koja se provodi u cilju provedbe ove Konvencije. Ako države stranke pribave podatke međunarodnim organizacijama u tajnosti, poduzet će se koraci da se osigura da tajnost takvih informacija bude zaštićena.

2. Od država stranaka neće se tražiti da ovom Konvencijom pribavljaju bilo kakve informacije koje ne smiju priopćavati slijedom nacionalnoga prava ili koje bi ugrozile sigurnost dotične države ili fizičku zaštitu nuklearnoga materijala.

3. Države stranke izvijestit će glavnoga tajnika Ujedinjenih naroda o svojim nadležnim tijelima i točkama za vezu odgovornima za slanje i primanje podataka koji se odnose na ovaj članak. Glavni tajnik Ujedinjenih naroda priopćit će takve informacije u vezi s nadležnim tijelima i točkama za vezu svim državama strankama i Međunarodnoj agenciji za atomsku energiju. Takva tijela i točke za vezu moraju biti stalno dostupni.

Članak 8.

U svrhu sprječavanja kažnjivih djela prema ovoj Konvenciji, države stranke uložiti će svaki napor kako bi primijenile prikladne mjere da osiguraju zaštitu radioaktivnoga materijala, uzimajući u obzir odgovarajuće preporuke i funkcije Međunarodne agencije za atomsku energiju.

Članak 9.

1. Svaka država stranka poduzet će one mjere koje bi mogle biti potrebne da uspostavi svoju nadležnost nad kažnjivim djelima utvrđenima u članku 2., kad:

- (a) je kažnjivo djelo počinjeno na državnom području te države; ili
- (b) je kažnjivo djelo počinjeno na brodu koji plovi pod zastavom te države ili zrakoplovu koji je registriran prema zakonima te države u vrijeme kad je kažnjivo djelo počinjeno, ili
- (c) je kažnjivo djelo počinio državljanin te države.

2. Država stranka može, također, uspostaviti svoju nadležnost nad takvim kažnjivim djelom kad:

- (a) je kažnjivo djelo počinjeno protiv državljanina te države, ili
- (b) je kažnjivo djelo počinjeno na državnom ili vladinom objektu te države u inozemstvu, uključujući veleposlanstvo ili druge diplomatske ili konzularne prostore te države, ili
- (c) je kažnjivo djelo počinila osoba bez državljanstva koja ima boravište na državnom području te države, ili
- (d) je kažnjivo djelo počinjeno u pokušaju da se prisili ta država da učini ili se suzdrži od činjenja neke radnje, ili
- (e) je kažnjivo djelo počinjeno na zrakoplovu kojim raspolaže vlada te države.

3. Nakon ratifikacije, prihvata, odobrenja ili pristupa ovoj Konvenciji, svaka država stranka obavijestit će glavnoga tajnika Ujedinjenih naroda o nadležnosti koju je uspostavila prema svom nacionalnom pravu sukladno stavku 2. ovoga članka. Ako bi došlo do neke promjene, dotična država stranka odmah će obavijestiti glavnoga tajnika.

4. Svaka država stranka, također, poduzet će, one mjere koje bi mogle biti potrebne da se uspostavi nadležnost nad kažnjivim djelima utvrđenima u članku 2. u slučajevima kad je pretpostavljeni počinitelj nazočan na njezinom državnom području, a ona tu osobu ne izruči bilo kojoj od država stranaka koje su uspostavile svoju nadležnost sukladno stavku 1. ili 2. ovoga članka.

5. Ova Konvencija ne isključuje primjenu kaznene nadležnosti koju je država stranka uspostavila sukladno svom nacionalnom pravu.

Članak 10.

1. Po primitku obavijesti da je počinjeno kažnjivo djelo navedeno u članku 2. ili je kažnjivo djelo u tijeku na državnom području države stranke ili da je osoba koja je počinila ili se sumnja da je počinila takvo kažnjivo djelo možda nazočna na njezinom državnom području, dotična država stranka poduzet će mjere koje mogu biti potrebne prema njezinom nacionalnom pravu da istraži činjenice iz takve obavijesti.

2. Nakon što se uvjeri da joj okolnosti daju za pravo, država stranka na čijem državnom području se nalazi počinitelj ili pretpostavljeni počinitelj, poduzet će odgovarajuće mjere prema svojem nacionalnom pravu, tako da osigura nazočnost te osobe u svrhu kaznenog gonjenja ili izručenja.

3. Svaka osoba u vezi s kojom se poduzimaju mjere navedene u stavku 2. ovoga članka imat će pravo:

(a) stupiti odmah u kontakt s najbližim odgovarajućim predstavnikom države čiji je ta osoba državljanin ili koja je inače ovlaštena štititi prava te osobe ili, ako je to osoba bez državljanstva, države na čijem državnom području ta osoba ima boravište,

(b) da je posjeti predstavnik te države,

(c) da je se obavijesti o njezinim pravima prema podstavcima (a) i (b).

4. Prava na koja se poziva stavak 3. ovoga članka primjenjivati će se sukladno zakonima i propisima države na državnom području na kojem nazoči počinitelj ili pretpostavljeni počinitelj, pod uvjetom da postoji odredba da navedeni zakoni i propisi moraju omogućiti potpunu provedbu namjere koja služi osiguranju prava prema stavku 3.

5. Odredbe stavaka 3. i 4. ovoga članka neće ometati pravo bilo koje države stranke koja postavlja zahtjev za nadležnošću sukladno članku 9. stavcima 1.(c) ili 2.(c), da pozove Međunarodni odbor crvenog križa kako bi stupio u vezu i posjetio pretpostavljenoga počinitelja.

6. Kad neka država stranka, slijedom ovoga članka, stavi neku osobu u pritvor, odmah će obavijestiti, izravno ili putem glavnoga tajnika Ujedinjenih naroda države stranke koje su uspostavile nadležnost sukladno članku 9. stavcima 1. i 2. i ako to smatra preporučljivim, eventualno druge zainteresirane države stranke, o činjenici da je ta osoba u pritvoru i o okolnostima koje daju pravo za pritvaranje te osobe. Država koja vrši istragu razmatranu

u stavku 1. ovoga članka odmah će obavijestiti navedene države stranke o svojim nalazima, te će navesti namjerava li provesti suđenje.

Članak 11.

1. Država stranka na čijem se državnom području nalazi pretpostavljeni počinitelj će, u slučajevima na koje se primjenjuje članak 9., ako ne vrši izručenje te osobe, biti obvezna, bez iznimke i bez obzira na to je li kažnjivo djelo počinjeno na njezinom državnom području, uputiti slučaj bez nepotrebnog odlaganja svojim nadležnim tijelima u svrhu gonjenja, postupajući sukladno zakonima te države. Te će vlasti donositi svoju odluku na isti način kao u slučaju bilo kojeg drugog ozbiljnog kažnjivog djela prema zakonima te države.

2. Kad god je nekoj državi stranci dopušteno prema njezinom nacionalnom pravu da izruči ili drugačije preda jednog od svojih državljana tek uz uvjet da ta osoba bude vraćena toj državi da odsluži kaznu koju dobije kao rezultat sudskoga procesa ili postupka za koji je traženo izručenje ili predaja te osobe, pa se ta država i država koja traži izručenje osobe suglase s tom opcijom i drugim uvjetima koje mogu smatrati prikladnima, takvo uvjetovano izručenje ili predaja bit će dovoljni za izvršenje obveze navedene u stavku 1. ovoga članka.

Članak 12.

Svakoj osobi koja se pritvori ili u vezi s kojom se poduzmu druge mjere ili postupci u vezi s ovom Konvencijom bit će zajamčen pravičan postupak, uključujući uživanje svih prava i jamstava sukladno zakonu države na državnom području na kojem nazoči osoba i važećih odredaba međunarodnoga prava, uključujući međunarodno pravo o ljudskim pravima.

Članak 13.

1. Kažnjiva djela navedena u članku 2. smatrat će se da pripadaju kažnjivim djelima koja dopuštaju izručenje u bilo kojem sporazumu o izručenju koji postoji između bilo kojih država stranaka prije stupanja na snagu ove Konvencije. Države stranke obvezuju se da će uključiti takva kažnjiva djela kao kažnjiva djela koja dopuštaju izručenje u svakom sporazumu koji kasnije bude sklopljen među njima.

2. Kad neka država stranka koja izvrši izručenje pod uvjetom postojanja sporazuma primi zahtjev za izručenjem od druge države stranke s kojom nema sporazuma o izručenju, država od koje je to traženo može, po svom nahođenju, smatrati ovu Konvenciju pravnom osnovom za izručenje glede kažnjivih djela navedenih u članku 2. Izručenje će biti predmetom drugih uvjeta propisanih zakonom države od koje je zatraženo izručenje.

3. Države stranke koje ne izvrše izručenje koje je uvjetovano postojanjem sporazuma priznat će kažnjiva djela navedena u članku 2. kao kažnjiva djela koja mogu uvjetovati izručenje između sebe, pod uvjetima koje propisuje zakon države od koje je zatraženo izručenje.

4. Ako je to potrebno, kažnjiva djela navedena u članku 2. bit će tretirana u svrhu izručenja među državama strankama, kao da su ista počinjena ne samo na mjestu gdje su se dogodila nego, također, i na državnom području država, koje su uspostavile nadležnost sukladno članku 9. stavcima 1. i 2.

5. Odredbe svih međunarodnih ugovora o izručenju i dogovora među državama strankama glede kažnjivih djela navedenih u članku 2., smatrat će se preinačenima među državama strankama u mjeri u kojoj nisu sukladne ovoj Konvenciji.

Članak 14.

1. Države stranke pružit će jedna drugoj najveću moguću pomoć u vezi s istraživanjem ili kaznenim postupkom ili postupkom izručenja vođenim glede kažnjivih djela navedenih u članku 2., uključujući pomoć u pribavljanju dokaza koje imaju na raspolaganju za te postupke.

2. Države stranke izvršavat će svoje obveze iz stavka 1. ovog članka sukladno eventualnim sporazumima ili drugim dogovorima o uzajamnoj pravnoj pomoći koji među njima mogu postojati. U slučaju nepostojanja takvih sporazuma ili dogovora, države stranke pružit će jedna drugoj pomoć sukladno njihovim nacionalnim pravima.

Članak 15.

Nijedno od kažnjivih djela navedenih u članku 2. neće se smatrati, u svrhu izručenja ili uzajamne pravne pomoći, političkim kažnjivim djelom ili kažnjivim djelom koje je povezano s političkim kažnjivim djelom ili kao kažnjivo djelo nadahnuto političkim

motivima. Prema tome, zahtjev za izručenjem ili za uzajamnom pravnom pomoći koji se temelji na takvom kažnjivom djelu ne bi se smio odbiti zbog isključivog razloga da se tiče političkoga kažnjivog djela ili kažnjivoga djela povezanog s političkim kažnjivim djelom ili kažnjivim djelom nadahnutim političkim motivima.

Članak 16.

Ništa u ovoj Konvenciji neće se tumačiti kao nešto što nameće obvezu izručenja ili uzajamnoga pružanja pravne pomoći ako država stranka od koje se to traži ima utemeljene razloge vjerovati da je zahtjev za izručenjem radi kažnjivih djela navedenih u članku 2. ili za uzajamnom pravnom pomoći glede takvih kažnjivih djela, učinjen u svrhu progona ili kažnjavanja osobe na račun rase, vjere, nacionalnosti, etničkoga podrijetla ili političkoga uvjerenja takve osobe ili bi udovoljavanje zahtjevu dovelo do predrasude glede položaja te osobe iz bilo kojeg od ovih razloga.

Članak 17.

1. Osoba koja je zadržana u pritvoru ili služi kaznu na državnom području jedne države stranke čija se nazočnost traži u drugoj državi stranci u svrhu svjedočenja, prepoznavanja ili inače pružanja pomoći da se dobije dokaz za istragu ili progon kažnjivih djela prema ovoj Konvenciji, može se premjestiti ako se udovolji sljedećim uvjetima:

(b) ako ta osoba da slobodno svoj svjestan pristanak, i

(c) nadležna tijela obiju država se suglase, ako su uvjeti takvi, kakve te države mogu smatrati prikladnima.

2. 3. U svrhu ovoga članka:

(a) država u koju se osoba premješta imat će ovlasti i obvezu da osobu koja se premješta drži u pritvoru, ukoliko se od nje ne traži drugačije ili je ne ovlasti država iz koje se osoba premješta,

(b) država u koju se osoba premješta bez odgode će provesti svoju obvezu da vrati osobu u pritvor države iz koje je osoba premještena kako je unaprijed dogovoreno, ili kako je inače dogovoreno, među nadležnim tijelima obiju država,

(c) država u koju se osoba premješta neće zahtijevati od države iz koje se osoba premješta da se pokrene postupak izručenja za povrat te osobe,

(d) osobi koja se premješta pripisat će se u rok kazne koju služi u državi iz koje je premještaju vrijeme provedeno u pritvoru države u koju je premještaju.

3. Ukoliko se država stranka iz koje neka osoba treba biti premještena sukladno ovom članku ne suglasi, ta osoba, bez obzira na svoje državljanstvo, neće biti progonjena ili zadržana u pritvoru ili podvrgnuta bilo kojem ograničenju svoje osobne slobode na državnom području države u koju je ta osoba premještena glede djela ili uvjerenja, prije svog odlaska s državnoga područja države iz koje je takva osoba premještena.

Članak 18.

1. Nakon zapljene ili drugog načina preuzimanja kontrole nad radioaktivnim materijalom, uređajima ili objektima, nakon počinjenja kažnjivoga djela navedenog u članku 2., država stranka u posjedu takvih stvari će:

(a) poduzeti mjere za osiguranje da radioaktivni materijal, uređaj ili nuklearni objekt bude bezopasan,

(b) osigurati da se nuklearni materijal drži sukladno zaštitnim mjerama Međunarodne agencije za atomsku energiju, i

(c) obratiti pozornost na preporuke za fizičku zaštitu i zdravstvene i sigurnosne standarde koje je objavila Međunarodna agencija za atomsku energiju.

2. Po završetku postupaka povezanih s kažnjivim djelima navedenim u članku 2., ili ranije ako se to zahtijeva međunarodnim pravom, radioaktivni materijal, uređaj ili nuklearni objekt treba se vratiti, nakon konzultacija (posebno, u vezi s načinom povratka i skladištenja) s državama strankama kojih se to tiče državi stranci kojoj pripada, državi stranci čija je fizička ili pravna osoba koja posjeduje takav radioaktivni materijal, uređaj ili objekt, državljanin ili stanovnik, ili državi stranci s čijeg je državnog područja bio ukraden ili inače nezakonito pribavljen.

3. (a) Kad je državi stranci zabranjeno nacionalnim ili međunarodnim pravom da vrati ili prihvati takav radioaktivni materijal, uređaj ili objekt ili kad se dotična država stranka suglasi, prema stavku 3.(b) ovoga članka, država stranka u posjedu radioaktivnoga materijala, uređaja ili nuklearnoga objekta nastaviti će poduzimati korake opisane u stavku 1. ovoga članka; takav radioaktivni materijal, uređaji ili nuklearni objekti trebaju se uporabiti samo u mirnodopske svrhe,

(b) Ako nije zakonito za državu stranku koja je u posjedu radioaktivnoga materijala, uređaja ili objekta da ih posjeduje, ta država će osigurati da budu stavljeni što prije u posjed države za koju takvo posjedovanje jest zakonito i koja je, kad je to prikladno, pribavila uvjerenja sukladno zahtjevima stavka 1. ovog članka u konzultaciji s tom državom, u svrhu toga da se materijal učini neškodljivim; takav radioaktivni materijal, uređaji ili nuklearni objekti bit će korišteni u mirnodopske svrhe.

4. Ako radioaktivni materijal, uređaji ili nuklearni objekti na koje se pozivaju stavci 1. i 2. ovoga članka ne pripadaju bilo kojoj od država stranki ili državljaninu ili stanovniku države stranke i nisu ukradeni ili inače nezakonito pribavljeni s državnog područja države stranke, ili ako je država voljna primiti takve objekte prema stavku 3. ovoga članka, posebna odluka u vezi s njihovim raspolaganjem će, prema stavku 3.(b) ovoga članka, biti donesena nakon konzultacija između dotičnih država i eventualnih relevantnih međunarodnih organizacija.

5. U svrhu stavaka 1., 2., 3. i 4. ovog članka, država stranka u posjedu radioaktivnoga materijala, uređaja ili nuklearnoga objekta može zahtijevati pomoć i suradnju drugih država stranaka, posebno dotičnih država stranaka, i eventualnih relevantnih međunarodnih organizacija, posebno Međunarodne agencije za atomsku energiju. Države stranke i relevantne međunarodne organizacije ohrabruju se da pruže pomoć prema ovom stavku u mjeri koliko god je to moguće.

6. Države stranke koje su uključene u raspolaganje ili zadržavanje radioaktivnih materijala, uređaja ili nuklearnoga objekta prema ovom članku izvijestit će glavnoga ravnatelja Međunarodne agencije za atomsku energiju o načinu na koji se postupilo s takvim objektom ili ga zadržalo. Glavni ravnatelj Međunarodne agencije za atomsku energiju podatke će prenijeti drugim državama strankama.

7. U slučaju eventualnoga ozračenja u vezi s kažnjivim djelom navedenim u članku 2. ništa u ovom članku neće utjecati ni na koji način na pravila međunarodnog prava koji reguliraju odgovornost za nuklearnu štetu, ili druga pravila međunarodnog prava.

Članak 19.

Država će stranka, u kojoj se sudi pretpostavljenom počinitelju, sukladno svom nacionalnom pravu i važećim postupcima, priopćiti konačni ishod postupka glavnom tajniku Ujedinjenih naroda, koji će informacije prenijeti ostalim državama strankama.

Članak 20.

Države će stranke provesti međusobne konzultacije bilo izravno ili putem glavnoga tajnika Ujedinjenih naroda, uz pomoć međunarodnih organizacija prema potrebi, kako bi osigurale djelotvornu provedbu ove Konvencije.

Članak 21.

Države stranke provodit će svoje obveze prema ovoj Konvenciji na način koji je sukladan načelima potpune ravnopravnosti i teritorijalne cjelovitosti država i nemiješanja u unutarnje poslove drugih država.

Članak 22.

Ništa u ovoj Konvenciji ne ovlašćuje neku državu stranku da poduzima na državnom području druge države stranke, provedbu nadležnosti i obavljanje funkcija koje su isključivo rezervirane za vlasti te druge države stranke njezinim nacionalnim pravom.

Članak 23.

1. Svaki spor između dvije ili više država stranaka u vezi s tumačenjem ili primjenom ove Konvencije koji ne bude mogao biti riješen pregovorima u razumnom vremenu bit će, na zahtjev jedne od njih, predan arbitraži. Ako se, u roku šest mjeseci od nadnevka predaje zahtjeva za arbitražom, stranke ne budu u stanju suglasiti o organiziranju arbitraže, bilo koja od ovih stranaka može spor uputiti Međunarodnom sudu, podneskom, sukladno Statutu Suda.

2. Svaka država može, u vrijeme potpisivanja, ratifikacije, prihvata ili odobrenja ove Konvencije ili pristupa, izjaviti da se ne smatra obveznom po stavku 1. ovoga članka. Druge države stranke neće biti obvezane stavkom 1. glede bilo koje države stranke koja je dala takvu rezervu.

3. Svaka država koja je dala rezervu sukladno stavku 2. ovoga članka, može u bilo koje vrijeme povući tu rezervu obaviješću glavnom tajniku Ujedinjenih naroda.

Članak 24.

1. Ova je Konvencija otvorena za potpisivanje svim državama od 14. rujna 2005. do 31. prosinca 2006. u sjedištu Ujedinjenih naroda u New Yorku.
2. Ova Konvencija podliježe ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju. Isprava o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju polaže se kod glavnoga tajnika Ujedinjenih naroda.
3. Ova Konvencija je otvorena za pristup svim državama. Isprava o pristupu polaže se kod glavnoga tajnika Ujedinjenih naroda.

Članak 25.

1. Ova Konvencija stupa na snagu tridesetog dana od nadnevka polaganja dvadeset i druge isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu kod glavnoga tajnika Ujedinjenih naroda.
2. Za svaku državu koja ratificira, prihvati, odobri ili pristupi Konvenciji nakon polaganja dvadeset i druge isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu, Konvencija stupa na snagu tridesetog dana nakon što ta država položi ispravu o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu.

Članak 26.

1. Država stranka može predložiti izmjenu i dopunu Konvencije. Predložena izmjena i dopuna podnosi se depozitaru, koji će je odmah razaslati svim državama strankama.
2. Ako većina država stranaka zahtijeva od depozitara da se sazove konferencija kako bi se razmotrile predložene izmjene i dopune, depozitar poziva sve države stranke da prisustvuju takvoj konferenciji koja treba početi ne prije od tri mjeseca nakon slanja poziva.
3. Konferencija će uložiti napore da osigura da se izmjene i dopune usvoje konsenzusom. Ako to nije moguće, izmjene i dopune usvojit će se dvotrećinskom većinom svih država stranaka. Svaku izmjenu i dopunu koja se usvoji na konferenciji depozitar će odmah razaslati svim državama strankama.
4. Izmjena i dopuna usvojena prema stavku 3. ovoga članka stupa na snagu za svaku državu stranku koja položi svoju ispravu o ratifikaciji, prihvatu, pristupu ili odobrenju izmjene i dopune tridesetoga dana od nadnevka kad dvije trećine država stranaka polože svoju

odgovarajuću ispravu. Nakon toga, izmjena i dopuna stupa na snagu za svaku državu stranku tridesetoga dana od nadnevka na koji ta država položi odgovarajuću ispravu.

Članak 27.

1. Svaka država stranka može otkazati ovu Konvenciju pisanom obaviješću glavnom tajniku Ujedinjenih naroda.
2. Otkaz proizvodi učinak nakon godine dana od nadnevka primitka obavijesti od strane glavnog tajnika Ujedinjenih naroda.

Članak 28.

Izvornik ove Konvencije, čiji su arapski, kineski, engleski, francuski, ruski i španjolski tekst jednako vjerodostojni, položit će se kod glavnoga tajnika Ujedinjenih naroda, koji će ovjerene preslike poslati svim državama.